

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت حقوقی فرزندخواندگی در حقوق اسلام و ایران

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی علوم و مهندسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

محمد مهدی قلی تبار - کارشناس ارشد حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

فرزندخواندگی یا تبنی در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به رسمیت شناخته نشده است. این تاسیس حقوقی، که به موجب آن شخص می تواند فرد دیگری را که فرزند طبیعی او به شمار نمی رود به فرزندگی قبول نماید تنها در ماده واحده قانون اجازه رعایت احوال شخصیه ایرانیان غیر شیعه مصوب تیرماه 1312، در مورد ایرانیان غیر شیعه مورد شناسایی قرار گرفته است. برابر قانون مذکور، « عادات و قواعد مسلم متداوله در مذهبی که پدرخوانده یا مادرخوانده پیرو آن است » فرزندخواندگی من شا اثر حقوقی است و در این مورد اعمال می شود. در این تحقیق کوشش شده تا وضعیت حقوقی فرزندخواندگی در اسلام که در آن، فرزندخواندگی به رسمیت شناخته نشده و سایر ادیان، به کمک قواعد و مقررات موجود در حقوق ایران تبیین شود و ضمن بیان وضعیت حقوقی فرزندخواندگی در حقوق ایران، تاثیر این قواعد و قوانین بر یکدیگر نیز مورد بحث قرار گیرد

کلمات کلیدی:

فرزند خواندگی، سرپرستی، فقه امامیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/491987>

